

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 290. Quid præterea notandum sit circa licentiam loquendi, quam
pœnitens dare potest Confessario.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

neum: attamen potest fieri, ut pœnitens peccet manifestando ea, ex quibus colligatur Confessarii indiscretio, imprudentia, nimia severitas vel laxitas, sic enim injustè infamatur ob defectum vel delictum occultum.

§. 7. Si Confessarius cum licentia dixerit Titio peccatum pœnitentis, *Vasq. Cœn. Hurt. Laym. Castrop. Aversa f. 5. & 7.* negant Titium teneri sigillo, nisi peccatum esset revelatum ob causam spectantem ad absolutionem, quia talis scientia non oritur ex confessione sed ex licentia à pœnitente data: E contra *S. Tho. & alii cum Illf. num. 263.* dicunt teneri, quia præsumi non debet, quòd pœnitens dederit licentiam, nisi ob causam, quæ respiceret absolutionem: *Stoz* probabilius dicit id pendere à voluntate pœnitentis, qui si permittat eâ uti, ac si independenter à confessione esset acquisita, non vult apud Titium esse sacramentalem vel sub sigillo; si autem velit communicari, uti ex confessione eam habet Confessarius, manet sacramentalis & sub sigillo apud quemcunque, cui sic communicatur: præsumi autem debet semper, quòd sic communicetur, nisi clarè constet de opposito, *Lugo d. 23. n. 29. Stoz n. 199.* Et *Dian.* retractatâ oppositâ sententiâ notat p. 5. t. 11. R. 7. & 11. in hoc casu debere à Confessario admoneri Titium, ut non aliter utatur illâ notitiâ.

Q. 290. Quid præterea notandum sit circa licentiam loquendi, quam pœnitens dare potest Confessario. *sc. seqq. §. 1.* Si pœnitens non ultro sed tantùm ad petitionem Confessarii det licentiam loquendi, communiter censeri debet data ex metu reverentiali adeoque invalidè, *Dicast.*

d. 12. n. 66. *Tamb.* De confess. l. 3. c. 3. nu. 5. Vel certe cum periculo invalidatis, *Diana* p. 5. c. 11. R. 10. *Stoz* l. 2. n. 197. addens quamvis poenitentes dicant se libenter eam dare, sæpe tamen in animo refugere, & sic Sacramentum adhuc reddi odiosum, si quis eam licentiã utatur: Hinc *Aversa* s. 7. & *Mendo* diss. 10. q. 5. meritò dissuadent Confessariis per se corripere complicem ex licentia poenitentis: Quòd si opus esset, nec per alium fieri posset, suadent extra confessionem dari licentiam. Posse autem esse casum, quo poenitens teneatur complicem manifestare Confessario, dixi n. 1752. Quòd si bonum commune vel charitas proximi non postulet specialiter & necessariò operam Confessarii, v. g. ut suppleat pro poenitente in denunciando sollicitatore, suadet *Tamb.*, ut onus illud in se non suscipiat, præceptum enim denunciandi secundùm dicta n. 1757. obligat poenitentem ipsum: Docetque *Viva* ad prop. 7. *Alex.* VII. poenitentem ipsum tum teneri ad hoc faciendum per litteras vel per alium internuntium. Addit *Viva* in Append. §. 9. non esse facile petendam licentiam utendi notitiã confessionis, quia hæc ipsa petitio communiter reddit confessionem odiosam.

1959. §. 2. Ut Confessarius sine læsione sigilli possit monere vel revelare complicem, putant *Palud.* *Sot.* *Bann.* *Angel.* *Vasq.* *Rosel.* *Tann.* *Tamb.* *Stoz* n. 230. non sufficere poenitentis sed etiam requiri complicitis licentiam, quia quamvis confessio per hoc non fiat odiosa poenitenti, sit odiosa aliis: Deinde quia peccata complicitis etiam cadunt sub sigillum, atqui sigillum non tollitur, nisi cum licentia illius, cujus res agitur, seu

eujus

cujus sunt peccata, ergo. E. contra S. Th. S. An-
 con. Adr. Gers. Nav. Suar. Henriq. Lugo, Dicast.
 Castrop. Aversa q. 18. s. 4. Ills. n. 265. probabilius
 dicunt sufficere licentiam pœnitentis, hic enim
 habere debet potestatem tollendi sigillum, à
 quo, & propter quem solum inducta est obli-
 gatio sigilli. In praxi tamen expedit, ut pœni-
 tens extra confessionem manifestet compli-
 cem, si hic sit corrigendus aut aliud malum im-
 pediendum.

§. 3. Pœnitens potest licentiam datam re- 1960.
 vocare vel limitare, non tantum quando dedit
 intra confessionem, sed etiam quando extra,
 Stoz n. 198. contra Laym. & Gob. nisi fortè de-
 didisset extra confessionem & independenter ab
 ea, Regin. l. 3. n. 61.

§. 4. Quando pœnitens extra confessionem 1961.
 loquitur cum Confessario de dictis in confes-
 sione, si id non faciat in ordine ad novam
 confessionem, Gob. putat tolli sigillum, sed pro-
 babilius est cum Stoz n. 203. pœnitentem, si
 velit, posse sic loqui, ut maneat sigillum, tracta-
 re enim potest ea extra confessionem, quæ non
 ita potuit in confessione: & magnum foret o-
 nus non posse de iis agere cum Confessario,
 nisi vel rursus confitendo vel solvendo si-
 gillum.

Q 291. Quid præterea sit notandum circa fractio- 1962.
 nem sigilli. R2. In genere tum frangitur sigil-
 lum, si reveletur aliquid per solam confes-
 sionem notum & spectans ad sigillum, simul ma-
 nifestando personam, quam concernit, si hoc
 fiat sine expresso consensu illius: hinc

§. 1. Confessarius frangit sigillum, si de pec-
 cato pœnitentis per solam confessionem sibi

Hhhh 5

noto